

सीता

भगवती सीता 'उत्तररामचरितम्' नाटकस्य नायिका अस्ति, सीता मुग्धा नायिका अस्ति। सीतया सम्पूर्ण जीवनं यावत् पातिव्रत्य धर्मः पालितः। पातिव्रत्यव्रतौपासने आजीवनं दुःखमनुभूतवती। सीतायाः जन्मदात्री भगवति वसुधरा अस्ति तथा विदेहराज जनकः तस्याः पिता अस्ति यथा अण्टावक्र प्रथमेऽङ्के कथयति —

"विश्वम्भरा भगवती भवतीमसूत,
राजा प्रजापतिसमौ जनकः पिता ते ।
तेषां वधूसत्वमसि नन्दिनि पार्थिवानां,
येषां कुलेषु सविता च गुरुर्वयम्ब ॥

रामाय सीतायाः सर्वं रौचते किन्तु विरह असह्यः
यथा रामः कथयति —

इयं गेहे लक्ष्मीरियममृतवर्तिर्नयनयो -

रसावस्याः स्पर्शो तपुषि बहुलश्चन्दनरसः।

अयं बाहुकण्ठेशिशिरससृणो मौक्तिकसरः

किमस्या न प्रेयो यदि परमसहस्तु विरहः॥

सीतायाः रामं प्रति कियत् प्रेमः अस्ति, अस्योदाहरणं सम्पूर्णे तृतीयेऽङ्के अनुभवति यथा, सीता —

"तस्मै कोपिष्यामि यदि तं प्रेक्षामाणा आत्मनः प्रभविष्य
प्रभविष्यामि ।"

रामावरुटे वाक्योपशान्त

परिपाणुदुर्बलकपोलसुन्दरं दधती विलोककवरीकस्ताननम् ।
करुणस्य मूर्तिरधना शरीरिणी विरहव्यथैव वनमेति जाम्बी ॥

विद्येः क्रौर्यात् रामः लोकानुरञ्जनाय स्वधात्मनः
हृदयभूतां, स्वशरीरस्य प्राणभूतां सीतां परित्यजति
यत्र रामः वसिष्ठ, अरुन्धती कौसल्यादीनां महीषीणां
आश्रया सर्वप्रकारकं सुखं दातुमिच्छति तत्रैव
लोकानुरञ्जनाय गहनारण्यं त्यजति ।

स्वकीय अकारणनिर्वसिनेन सीतायाः हृदयस्य
रामस्य स्नेहं शङ्क्य स्वाभाविका पुनश्च सीतायाः
हृदये रामं प्रति प्रेमं ~~सुखं~~ किञ्चिदपि न्यूनं न
भवति यथा दायोड्डे वासन्ती रामं उपलभ्ययति -
"अयि कठोर यशः किल ते प्रियं किमयशो ननु
घौरमतः परम् ॥" वासन्त्याः हृदङ्कुटुपालम्भं मुक्त्वा
सीता कथयति - "संखि वासन्ति ! त्वमेव दारुणा
कठौरा च, यैवं प्रलपन्तं प्रलापयसि ।" सीतायाः
वचनमिदं तस्याः स्नेहस्य निर्मलतायाः उत्कृष्ट
प्रमाणमस्ति ।

सीता ईदृशी दृढमाग्या जननी अस्ति,
यस्याः पुत्राणां ~~वत्स~~ वत्स्यावस्थायाः सुखं तस्याः
प्रियेणैव प्राप्तम् न तथैव यथा तृतीयेऽङ्के सीता
कथयति - "किं वा मया प्रसूतया केन तादृशमपि मम
पुत्रकयोरीयद्विरल कोमलवधवलदनोऽप्यवलकपोलमनुबद्ध-

-मुग्धकाकलीविदसितं निबद्धकाकशिसण्डकम् अमलमुख-
पुण्डरीकयुगलं न परिचुम्बितमार्यपुत्रेण ।”

सीता तु जानाति अपि यत् तस्याः द्वौ
पुत्रौ अभवताम्, तौ वाल्मीकस्याश्रमे पठन् स्तः।
किन्तु रामः तु इयं वार्ता न जानाति । एकप्रकारेण
सीतायाः दुःखमपि रामस्य हृदुःखमिव ऐकान्तिकं
अस्ति । सीता यदा द्वादशवर्षानन्तरं मिलति तदा
सा कथयति - "विरस्य परिष्वजेथौ मां पुनर्जन्मा-
न्तरगतां जननीम् ।”

एतेन ज्ञायते यत् सीता एका ईदृशी
नायिका अस्ति यया आजीवनं पातिव्रत्यव्रतं पालितम्।
यस्यपालने त्वेतया द्विवारं असह्यः प्रियविरटः
सौदम्यः । तथा अकारणैव प्रियपरित्यागः सौदम्यः ।
यस्या न केवलं पतिविह्वलेण पीडिताः अपितु
पुत्रविरहैणापि द्वादशवर्षं पर्यन्तं पीडिता ।